

Erasmus beszámoló

Fehér Roberta

NJE-GTK Nemzetközi Gazdálkodás

Como – Università degli studi dell’Insubria

6. félév

Az Erasmus gondolata már középiskolás koromban foglalkoztatott, de sajnos ekkoriban nem tudtam részt venni az ifjúsági csereprogramokon a nyelvi kompetenciám hiánya miatt. Azonban már ekkor tudtam, hogy az egyetem során szeretnék legalább egy félévet külföldön eltölteni. Számomra Spanyolország vagy Olaszország volt a célország, mivel szerettem volna az ottani életstílust és mentalitást megismerni. Végül az utóbbi jött össze. A félévemet Comóban, Lombardia régióba töltöttem az Università degli dell'Insubria kampuszán.

Azt gondolom amikor Erasmus helyszínt választunk akkor fontos tudni megközelítőleg a megélhetőségi költségeket, az és azt is, hogy adott ország jellemzői és mentalitása mennyire passzol hozzánk, a város mekkora és milyen lehetőségeket kínál és hogy a mi igényeinknek ez mennyire megfelelő.

Az egyetemnek két kampusza van egyik Vareseben a másik Comóban. Én az előbbi kampuszra jelentkeztem azonban lakhatást nem találtam Vareseben és végül az egyetem ajánlott kollégiumot Comóban így kerültem Olaszország egyik legszebb környékére. Az egyetem nem túl nagy, két épülete van. A turizmus szak kampusza a város egyik bazilikájával van összeépítve, egy nagyon szép, de öreg épületkomplexum. Az egyetem maga nagyon internacionális, kevés olasz diák tanul itt. A turizmus mesterszakon szinte csak külföldiek tanulnak, hiszen ez angolul folyik. Az alapszakon az oktatás nyelve olasz, de ennek ellenére is a tapasztalataim alapján több a külföldről érkező vagy már külföldi családból származó diák. Az olaszokkal nehéz ismerkedni, mivel nem szólalnak meg szívesen angolul. A kollégium egy nagyon szép, újonnan felújított épület, itt a barátkozás könnyen megy és a környezet is nagyon nemzetközi, befogadó. Nekem egy német lány volt egy hónapig a szobatársam majd miután elment egyedül maradtam a szobában. A belváros közel van, 8-10 perc sétával az óvárosba lehet érni, és árban is korrekt szerintem.

Comó nem egy izgalmas város, mérete ellenére sok szórakozási lehetőség nincs, azonban a természeti adottságai gyönyörűek, sokat lehet túrázni a környéken. Az egyik ismerősöm mondta, hogy a város inkább a módos középkorúak kedvence. Itt el is mondanám, hogy a város kifejezetten drága, akárcsak egész Lombardia. Illetve a tó miatt turistákkal zsúfolt egészen márciustól. A jól kiépített tömegközlekedésnek köszönhetően azonban Milánó csak 40 percre van, illetve az egész tó körbeutazható busszal. Azonban az időjárás sokszor keresztbe tesz a terveknek, nagyon kiszámíthatatlan, rengeteg csapadék és párás levegőre kell itt számítani.

Február 20-án érkeztem meg a Bergamo repterére és onnan indultam tovább Comóba. A szobatársamnak köszönhetően gyorsan megismertem az ő társaságát, akikkel együtt lógtam a későbbiekben is. Az egyetem megkezdése előtt egy héttel érkeztem, így volt időm a várost megismerni és már azon a hétvégén meglátogattuk Milánót és az ott tartott Fashion Week-et. Nagyon jó helyeket fedeztünk fel a városban együtt, főztünk és sok időt töltöttünk együtt. Egy programot szervezett a szemeszter során a Comói kampuszon lévő diákoknak az ESN, az pedig egy városlátogatás volt Milánóban. Az ESN nem túl aktív, Vareseben több program volt az Erasmusos diákok számára, de ott a létszámuk is nagyobb. Azonban Milánó engem minden alkalommal lenyűgözött és a vezetett séta során sok információt megtudhattunk a városról.

Márciusban mindenki, aki a korábbi félévben volt Erasmus diák, elbúcsúzott és sor került az első közös bulinkra a Giuletta al Lago-ban ami sokakkal egyben az utolsó is volt.

A megismert társaságból az egyik lány elhívott magához Belgiumba, így vettem repjegyet és meglátogattam. Nagyon jó volt ez a pár nap, buliztunk, meglátogattuk együtt Brüsszelt, Brugge és Liege városát. Számomra ez egy nagyon szép élmény volt és jó barátok lettünk. A hónapban még meglátogattam Bergamót, Leccot illetve családbarátok látogatott meg engem Svájcban.

Együtt körbe autóztuk a tavat, megálltunk Menaggióban, Varennában és Bellagióban és meglátogattuk az egyik leghíresebb villát a tó partján.

Áprilisban ahogyan az idő kezdett jobb lenni egyre jobban vágytam a hegyekbe túrázni, amit többször meg is tettem Como környékén. A Svájcra közelsége miatt a csúcsról való kilátás mindig gyönyörű volt, a havas Alpok a kedvencemmé vált. Megünnepeztük az egyik kinti barátom születésnapját a hónapban, illetve egy itthoni barátnőm is meglátogatott engem 4 napra. Egy megismert német lánnyal elmentünk Veronába egy napra, ami gyönyörű volt. Verona az egyik kedvenc kisvárosom lett. A tó partján sokat piknikeztünk, a hegyek mögött lemenő nap látványa volt a kedvencem. Mivel az én születésnapom is áprilisban van, így életem első „solo trip” élményét ezalkalomból szerettem volna átélni. Így mentem Genovába és jártam körbe halászfaluit, túráztam a Cinque Terre két híres faluja között, és látogattam el Pisába, Firenzébe és Bolognába. Azonban itt felhívnom a figyelmeteket, az olasz tömegközlekedés sokszor megbízhatatlan és rengetegszer sztrájkolnak a dolgozók, amiknek az utasok isszák meg a levét. Így jártam én is. A születésnapomat még megünnepeztük a többiekkel is amint visszaértem.

Májusban sor került a vizsgáim letételére, szerencsére ezek jól sikerültek. Innentől kezdve szabad voltam, nem kellett bejárni az egyetemre. Mentünk a hónap elején focimeccsre, ami a városban nagy ünneplést váltott ki, és mi, akik minden rezgését a városnak magunkba akartuk szívni, úgy viselkedtünk, mint a helyiek. Megtaláltuk már ekkorra a helyiek által kedvelt éttermeket, helyeket, amelyek nem voltak olyan drágák, és nem a „tourist trap” kategóriába tartoztak, hanem tényleg olasz volt. Ekkora kezdtünk helyiek lenni, helyieket megismerni. A könnyebb túrák iránti szeretetem vezetett életem legdurvább túrázásához a svájci hegyekben. Többen összefogtunk és kitaláltuk, hogy a Stoos-hoz elmegyünk Svájcba túrázni, azonban a havas és saras útvonalak számomra kihívást jelentettek. A kilátás azonban gyönyörű volt és a végén nagyon büszke voltam magamra, hogy meg tudtam csinálni. A hónapban eljutottam még egy másik bakancslistás helyre, Nessoba. A kis falucska mesebeli volt. A hónapban hazautaztam 9 napra, hiszen hiányoztak már a szeretteim, illetve egy adag csomagot is hazahoztam, mivel rengeteg cuccom lett a mobilitás végére. A hónap végén résztvettünk Szicílián az ESN Italia által szervezett Evento Nazionale rendezvényen, ami igazi megkoronázása volt a mobilitásomnak. Cataniára repültem, ahol a többiekkel eltöltöttünk egy napot és onnan utaztunk tovább Milazzóba ahonnan már szervezeten mentünk az Aeolien szigetcsoporthoz Vulcano nevű szigetére. Életem egyik legjobb pár napja volt itt. Tengerparti bulik, egy aktív vulkánhoz való túrázás, sok fürdés, a Stromboli meglátogatása és további sok színes programon vettünk részt. Ismerkedtünk, kapcsolatot építettünk. A program végeztével a mi csapatunkért felelős ESN tag megmutatta nekünk a városát, Messinát és mi itt töltöttünk egy éjszakát. Nekem a délután törölték a járatomat Milánóba így volt plusz egy napom, így a plusz időben elmentem Palermóba, ami szintén gyönyörű volt.

A program után visszaérve mindenkitől elköszöntem, az utolsó napjaim így teltek, közös főzésekkel és kirándulásokkal. Szívfacsaró hónapok után elbúcsúzni azoktól az emberektől, akikkel szinte minden napot együtt töltöttünk és a bajban vagy a honvágyban egymást segítettük. Azonban azt gondolom még ha a búcsúzás az ár, amit fizetünk, akkor is megéri az Erasmus, hiszen értékes embereket ismerhettem meg, barátságokat és ismeretségeket kötöttem, önállósodtam, egy kicsit felnőttem. Összegezve sokszor nehéz volt, amikor magányosnak éreztem a szemesztert, de összességében nem cserélném el az élményt semmire és örülök, hogy minden nehézség ellenére kitarítottam az álmom mellett és megvalósítottam a félévet egyedül és a bakancslistámról szinte mindent kipipálhattam. Azt gondolom sokkal több diáknak, fiatalnak kellene Erasmusra mennie, hiszen egy olyan „mindset” elsajátítására kerül sor, amivel egy sokkal nyitottabb és elfogadóbb társadalmunk lehetne. Illetve sokkal több ember realizálná

milyen nehézségek vannak az életben és nem csak olyan reakciók lennének mások sikereire, hogy „de jó neked” és „csak szerencséd volt”.

A szüleim költöztettek haza autóval, több megállónk is volt hazafele vezető úton. Eltöltöttünk pár napot Olaszországban, meglátogattuk Brescia és Iseo városát, illetve a Garda-tó környékét, és végül Szlovéniában is megálltunk Ljubljánában, és kirándultunk a Bledi-tó körül és a Vintgar-szurdokban.

